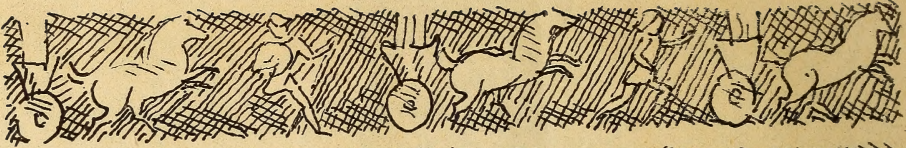
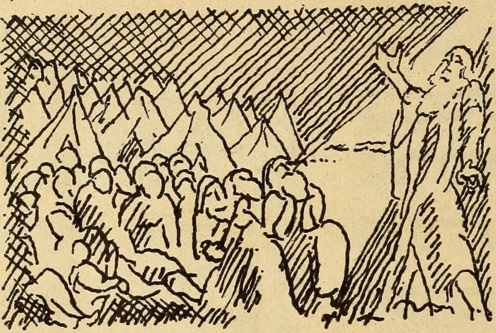
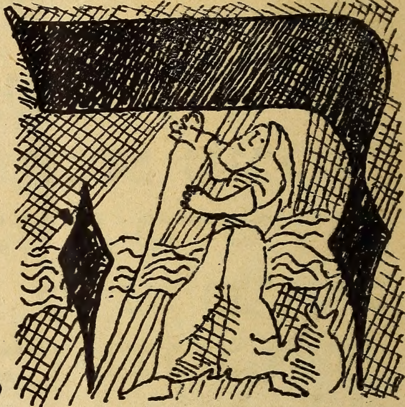
הגדה
של
פסח

גבעת ברנר תשא

הִנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן

לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה

שָׁמוֹר אֶת חַג הָאָבִיב

זָכוֹר אֶת הַיּוֹם

אֲשֶׁר בּוֹ יְצָאתֶם.

האינה עמלנו
כעמל העמלים / כל
איש יביא בעמר
אלומות / גדיש-דגן
יקום לתלפיות
ושבליו כנימרה,
כנימרה השבלים

דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם
את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן

מה יָפִית, הָאָבִיב
בַּשָּׂדֶה, בָּאָחוּ
הַצִּיצִים יִפְרָחוּ:
צַהֲלַת חַיִּים סָבִיב
מַה יָּפִית הָאָבִיב
מַה נָּעַמְתָּ הָאָבִיב

מה יָּפִית, הָעוֹלָם
יָם דָּגָן פָּתוּחַ
יָר נִכְלִים בָּרוּחַ
וּמְאִירִים פְּנֵי הָאֲגַם
מַה יָּפִית הָעוֹלָם
מַה נָּעַמְתָּ הָעוֹלָם

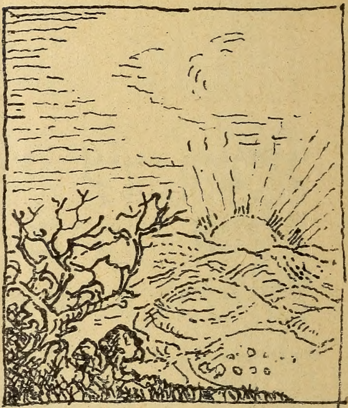
מה יָּפִית, בֹּקֶר אוֹר
כָּל עָנָף, כָּל עֵשֶׂב
יֵשְׁתְּ מִטַּל הַכֶּסֶף
יִשְׁתּוּ טַל, יַפִּיצוּ מוֹר,
מַה יָּפִית, בֹּקֶר אוֹר
מַה נָּעַמְתָּ, בֹּקֶר אוֹר.

בתכרות פַּסִּים לָבַשׁ הַגַּן

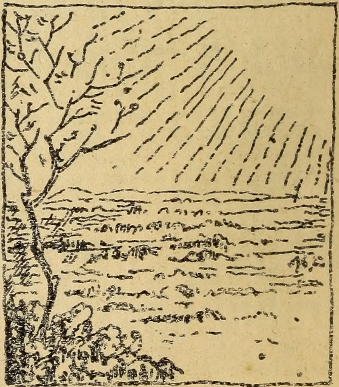
וּכְסוּת רִקְמָה מַדֵּי דִשְׁאוֹ
וּמְעִיל תַּשְׁבֵּץ עָטָה כָּל עֵץ
וּלְכָל עַיִן הֶרְאָה פִּלְאוֹ
וּלְכָל צִיץ חָדָשׁ לִזְמַן
חָדָשׁ יָצָא שׂוֹחֵק לִקְרַאת בּוֹאוֹ
אַךְ לִפְנֵיהֶם שׁוֹשָׁן עוֹבֵר
מֶלֶךְ עַל כֹּל הוּרַם כִּסְאוֹ
יָצָא מִבֵּין מִשְׁמַר עָלָיו
וַיְשַׁנֶּה אֶת בִּגְדֵי כִלְאוֹ
מִי לֹא יִשְׁתֶּה יֵינוֹ עָלָיו
הָאִישׁ הַהוּא יִשָּׂא חֶטְאוֹ.

טַל

תֵּן לִרְצוֹת
אַרְצָךְ, שִׁיתֵנוּ
בְּרָכָה בְּדִיצָךְ,
רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ
בְּהַפְרִיצָךְ, קוֹמֵם
עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ
בְּטַל

טַל

צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה
וּמְעֻטֶּרֶת, פְּרִי הָאָרֶץ
לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת,
עִיר כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת,
שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת
בְּטַל

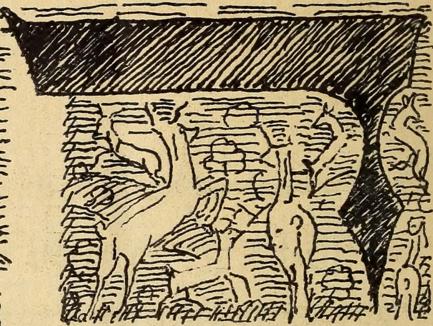
וי קוּמִי לָךְ, רַעְיָתִי,
הוֹי קוּמִי לָךְ
יָפָתִי, הוֹי קוּמִי לָךְ
הוֹי קוּמִי לָךְ
וּלְכִי לָךְ, כִּי הִנֵּה
הַסְּתָו עָבָר, הַגֶּשֶׁם
הָלַךְ, הָלַךְ לוֹ
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בְּאַרְצֵנוּ. הַתְּאֵנָה
חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ
הוֹי קוּמִי לָךְ.

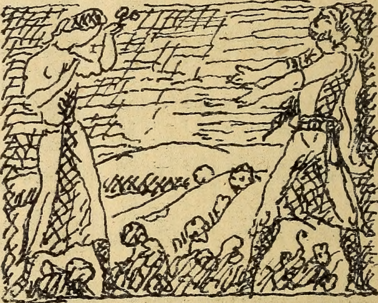

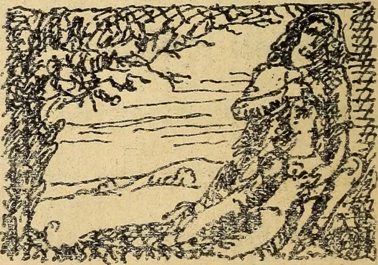

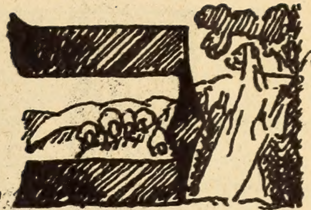

דוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ
הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים
נֵצְאָה הַשָּׂדֶה
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים
דוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ
הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים
עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי
קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי
דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי
אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים
עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי
קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי

כשהיה משה רבנו רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי, ורץ אחריו עד שהגיע לחסות. נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות. כיון שהגיע משה אצלו, אמר: אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא, עיף אתה. הרכיבו על כתפו והיה מהלך. אמר הקדוש ברוך הוא: יש לך רחמים לנהג צאנו של בשר-ודם כך חייך אתה תרעה צאני ישראל.

רנה אחללה בחלילי בדמית לילי. ישמע אדם, יקשיב הצאן לזה השיר לזה הרון. מני עדר תעה גדי, לא בגדי לא בכדי: ויבא אל אהלי בצאתי אל פעלי: ראשו חבק בלאט הגדי ביתרי וביתדי. חוסא כה, הגידה את, היש מקום לגדי מדת.

קְרַאת אָבִיב נָרֹן בְּקוֹל
נַכֶּה בַּתֹּף, נַרְבֶּה מָחוֹל.
תָּשִׂישׂ נִשְׁמַת כָּל חַי:
אֲשֶׁר זָרַע - יָגִיל, יָשִׁיר
כִּי בָא, חָרֵב מוֹעֵד קָצִיר,
גָּמַל יְבוּל שָׂדַי:
גָּמַל יְבוּל שָׂדַי:

קְרַאת אָבִיב הֵיטִיבוּ רֹן,
אָדָם וָנִיר, כָּרִים וָצֹאן,
כִּי בָר מָלְאוּ שָׂדוֹת.
לְקוֹל חָלִיל רוֹעִים עָלֵז
יִשְׂמַח הָעֵדֶר עַל הַגֵּז
יִשָּׂא רַגְלָיו, יִרְקֹד.
יִשָּׂא רַגְלָיו, יִרְקֹד.

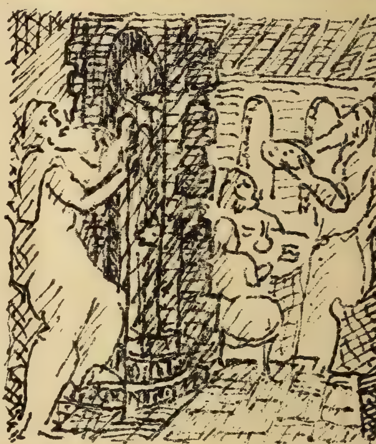

אוֹר מָתוֹק, הָהָר יָרֹק
פִּרְחֵי חֶמְדָה בְּלִי גְבוּל
וָחֹק, שִׁפְעַת צִיצִים מַזְהֶרֶת
מִיּוֹם לְיוֹם יוֹסִיף הַכַּר,
יִרְבֶּה צִבְעֵי תִפְאֶרֶת
מִי לֹא יִשְׂמַח בְּיֶרַח, זִיו
מִי לֹא יְמַלֵּא רֶנֶן פִּיו
וְשִׂפְתוֹתָיו מִכֹּל נֹעַר
אַשְׁרֵי עוֹלָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
הָדָר, הֶדְוָה וָזֹהַר

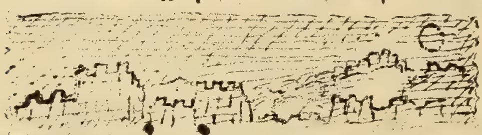

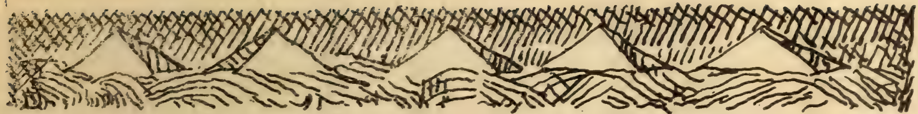
לַחְמָא עַנְיָא דִּי
אֲכַלוּ אַבְהָתָנָא
בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם
כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי
וְיֵכוֹל כָּל
דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח
הָשַׁתָּא עַבְדֵי. לְשָׁנָה
הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין

נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה
מִכָּל הַלֵּילוֹת שֶׁבְּכָל
הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים
חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה
הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה שֶׁבְּכָל
הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים
שְׁאָר יְרָקוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה - מָרוֹר.

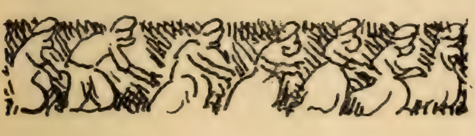

עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו יי אלהינו
משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה
ואלו לא הוציא
הקדוש ברוך הוא
את אבותינו ממצרים
הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משעבדים
היינו לפרעה במצרים
ואפילו כלנו חכמים
כלנו נבונים כלנו
זקנים כלנו יודעים
את התורה מצוה
עלינו לספר ביציאת
מצרים וכל המרבה
לספר ביציאת
מצרים הרי זה משבח

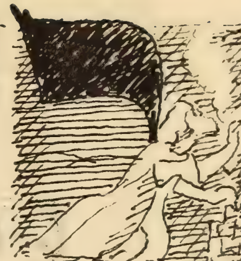

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר
וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי
טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין
בִּבְנֵי בְרַק, וְהָיוּ
מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ
הַלַּיְלָה עַד
שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם
וְאָמְרוּ לָהֶם
רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן
קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁל שַׁחֲרִית

דַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ
אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן
יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל.

הִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵנוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד
עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ אֶלָּא שֶׁבְּכָל
דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם

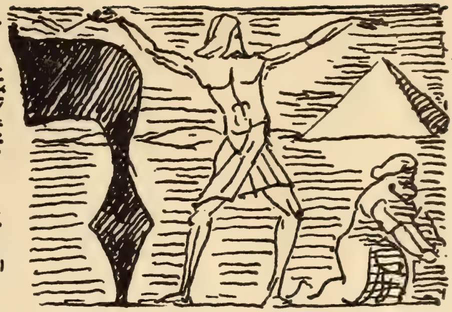
וילך איש מבית לוי

ויקח את בת לוי ותהר האשה ותלד
בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים. ולא יכלה הצפינו ותקח
לו תבת גמא ותחמרה בחמר
ובזפת. ותשם בה את הילד
ותשם בסוף על שפת היאר. ותתצב
אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו.
ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד היאר. ותרא
את התבה בתוך הסוף ותשלח את
אמתה ותקחה. ותפתח ותראהו את
הילד והנה נער בכה ותחמל עליו
ותאמר: מילדי העברים זה.
ותאמר אחתו אל בת פרעה:
האלך וקראתי לך אשה מינקת מן
העברית ותינק לך את הילד.
ותאמר לה בת פרעה: היליכי את
הילד הזה והינקהו לי ואני אתן
את שכרך ותקח האשה הילד
ותניקהו. ויגדל הילד ותבאהו לבת
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתהו.

ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
וירא איש מצרי מכה איש עברי
מאחיו. ויפן כה וכה וירא כי
אין איש ויך את המצרי
ויטמנהו בחול. ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע: למה תכה רעך
ויאמר: מי שמך לאיש שר ושפט
עלינו. הלהרגני אתה אומר כאשר
הרגת את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר. וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין.

ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
שהיה רואה בסבלותם ובוכה
ואומר: מי יתן מותי עליכם והיה
נותן כתפיו ומסייע לכל אחד ואחד מהם.

הָיָה רֹעֶה צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן.
וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר
וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה. וַיֵּרָא
מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ
וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:
אָסֻרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל
הַזֶּה, מַדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסְּנֶה. וַיַּרְא
יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו
אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר: מֹשֶׁה
מֹשֶׁה. וַיֹּאמֶר: הִנֵּנִי. וַיֹּאמֶר: אַל
תִּקְרַב הֲלֹם, שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו
אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא. וַיֹּאמֶר יְהוָה:
רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר
בְּמִצְרָיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי וָאֵרֵד
לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן
הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה
אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. וְעַתָּה
לְכָה אֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא
אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם.

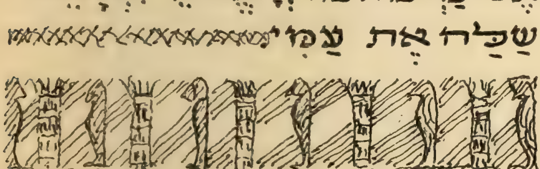

ויקח
מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיָּשָׁב
אַרְצָה מִצְרָיִם. וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
אֵת כָּל דִּבְרֵי יְיָ אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ. וַיֵּלֶךְ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל
זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֶל
מֹשֶׁה וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד
יְיָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ.
וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
אֶל פַּרְעֹה: כֹּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁלַּח אֶת עַמִּי

כֹּה אָמַר אֵל פַּרְעֹה
שַׁחְרֵר אֶת עַמִּי מֵעַבְדוּת
אֶת סִבְלָם לֹא יוּכְלוּ.
נְשׂוּא שַׁחְרֵר אֶת עַמִּי
מֵעַבְדוּת. לֵךְ לֵךְ מֹשֶׁה
מִצְרַיְמָה לֵךְ וְתֹאמַר
אֶל פַּרְעֹה שַׁחְרֵר
אֶת עַמִּי מֵעַבְדוּת

יֹאמֶר פַּרְעֹה לֹא
יָדַעְתִּי אֶת יְהוָֹה וְגַם
אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
אֲשַׁלֵּחַ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה
אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה
כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם
וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם
מֵאַרְצוֹ. וַיְהִי בַּחֲצִי
הַלַּיְלָה וַיהוָֹה הִכָּה כָל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב
עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר
הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
וַיָּקָם פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה
וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ
עַמִּי גַם אַתֶּם גַם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

דם
צפרדע
כנים
ערב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
בכורות

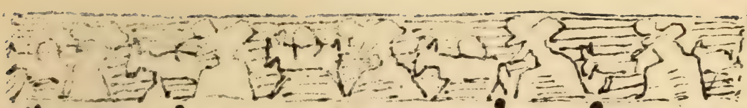
היום אתם יוצאים בחודש האביב

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב

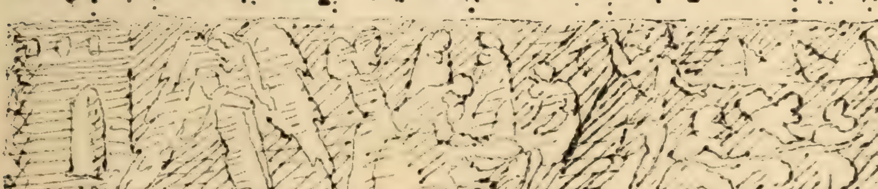
זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים

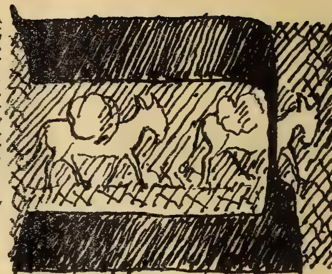
רבן גמליאל היה אומר. כל מי שלא
אמר שלשה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו ואלו הן

פסח מצה ומרור

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית
המקדש היה קים על שום מה. על שום
שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים. מצה זו שאנו
אוכלים על שום מה. על שום שלא
הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ
עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא וגאלם. מרור זה
שאנו אוכלים על שום מה. על שום
שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים

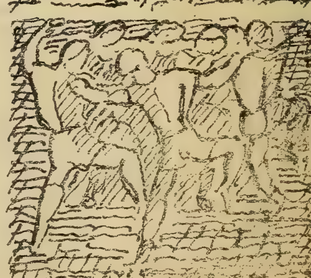

כל דור ודור חיב אדם
לראות את עצמו כאלו
הוא יצא ממצרים
שנאמר והגדת לבנך
ביום ההוא לאמר בעבור
זה עשה יי בצאתי ממצרים
לא את אבותינו בלבד גאל
הקדוש ברוך הוא אלא אף
אותנו גאל עמהם שנאמר
ואותנו הוציא משם למען
הביא אתנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו
ברוך אשר גאלנו וגאל את אבותינו
ממצרים והגיענו ללילה
הזה לאכל בו מצה ומרור
כן יגיענו למועדים ולרגלים
אחרים הבאים לקראתנו
בשלום שמחים בבנין וששים
בעבודה ונשיר שיר חדש על
גאלתנו ועל פדות נפשנו.

לך היום

אל ארץ חדשה

אתה עובר

גָּדוֹל הַתֹּהוּ מִסָּבִיב
וְנוֹרָא מִסָּבִיב הַתֹּהוּ
וְאֶפֶס מִפְלָט
וְכִי נְשַׁוֵּעַ בַּחֹשֶׁךְ וְכִי נִתְפַּלֵּל
אֹזֶן מִי תִּשְׁמָע
וְאִם קִלְלַת אֱלֹהִים אַכְזְרִיָּה נְקַלֵּל
עַל רֹאשׁ מִי תָּחוּל
וְכִי נַחֲרֹק שֵׁן וְאֶגְרֹף זַעַם נִקְפֹּץ
עַל קָדְקֹד מִי יִנָּחֵת
אֶת כֻּלָּם יִבְלַע הַתֹּהוּ. יִשָּׂא הָרוּחַ
וְכַאֲשֶׁר יֹאבְדוּ יֹאבֵדוּ.

יְכוּנְסוּ לָאָרֶץ הַתּוֹעִים בְּלֵב יָם
וְהַנֶּאֱבָקִים עִם גַּלֵּי הַיֵּאוּשׁ וְהָאֵימָה
אַל יוּפְקְרוּ לְסַכָּנוֹת הַיַּמִּים כָּל אֵלֶּה
אֲשֶׁר שׁוּם חוֹף בָּעוֹלָם לֹא
יְקַבְּלֵם בִּלְתִּי אִם חוֹף אַרְצָם

אִם תּוֹעוֹת עַתָּה אֳנִיּוֹת בְּלֵב יָם
וּבָהֶן פְּלִיטִים יְהוּדִים מְקוֹמָם אִתָּנוּ
כִּי אֵין לָהֶם מִקְלָט אֶלָּא בָּאָרֶץ הַזֹּאת
כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זְקוּקָה עַתָּה לְכָל אָדָם
הַמִּתְדַּפֵּק עַל שְׁעָרֶיהָ, נֶאֱמָן וּמוּכָן
לְהַזֵּק אֶת יִשּׁוּבָהּ וְאֶת הֲגַנָּתָהּ. כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְהַפְקִיר עַתָּה אֶת הָאֲנָשִׁים. כִּי
אִי אֶפְשָׁר לְגָרְשָׁם מֵהַחוֹף וּלְשַׁלְּחָם
בַּיָּמִים אֵלֶּה.

אִם תּוֹעוֹת עַתָּה אֳנִיּוֹת בְּלֵב יָם וּבָהֶן
פְּלִיטִים יְהוּדִים יְכוּנְסוּ אֶל הָאָרֶץ
אֶל אֶרֶץ בֵּיתָם הַלְּאוּמִּי וְיִהְיוּ אִתָּנוּ.
יַעֲבוֹר עֲלֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר יַעֲבוֹר
עָלֵינוּ. יִהְיוּ אִתָּנוּ, יִהְיוּ מוּגָנִים
אִתָּנוּ וְיָגֵנּוּ אִתָּנוּ כִּי פֹּה מְקוֹמָם

כִּי מִי בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה
הַנּוֹשֵׂא הַטִּבְעִי בִּגְזֵרַת
גּוֹרָלוֹ שֶׁל מִלְחֶמֶת יִשְׂרָאֵל
עַל קִיּוּמוֹ, עַל פְּנֵי הַיַּמִּים
נְטוּשִׁים נוֹשְׂאֵי הַדֶּגֶל שֶׁל
צָרַת הַיְּהוּדִים. הַלָּלוּ
לֹא יִתְּנוּ לְשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ
שֶׁיִּסָּגְרוּ, לֹא יִתְּנוּ לְמַצְפּוּן
הָעוֹלָם שֶׁיֵּרָגַע. הַפָּלִיט
הַיְּהוּדִי יֵצֵא בְּרֹאשׁ
הַמַּעֲרָכָה, וְכֻלָּנוּ חַיָּבִים
לָצֵאת בִּצְבָאוֹתָיו.

איכה נשא

איכה נשא כל זאת עם פטישי סלעיכם
והרמשי שדות / ולא תרפה היד רגל לא
תמעד ולב לא ישבר איכה נשא כל זאת

למי יש לב לשאת יומם וליל יומם וליל
את האימה של הוית גרדום תמיד במלא
תבל למי יש לב, למי יש לב כל זאת

למי כנור להחריד צלילי אבדן
ושכל ממיתרי תליה של מאבדי עצמם
קהל גדול למי כנור למי כנור לזאת

למי דמעות לבכות בכי עלבון ויתם
על בלהות תינוק תועה ביערות ערם
למי דמעות למי דמעות כל זאת

איכה איכה שכלנו נתיתמנו כך
תינוק את אבא אם את בנה ואח את
אח איכה שכלנו כך.

איכה היתה עתנו עמורה
זועות ליל ליל וחרדות יום יום
איכה היתה איכה היתה לנו תבל לסדום

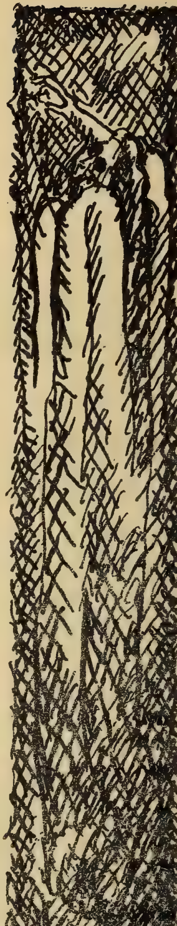

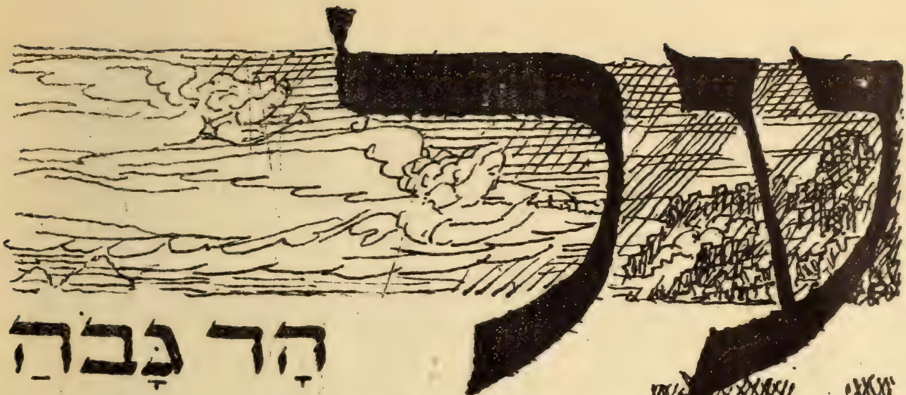
הדממה שמעתי: אתה אלהים
עד ביתי. רזי לי! רזי לי! למה רבוא
רבבות אלפי כל האמללים האלה
מסביב יצרת ולמה אלצתני לראות את
רבוא רבבות אלפי כל האמללים אשר
עוד יהיו עד סוף כל הדורות עם רבוא
רבבות אלפי דמעותיהם אשר עוד
תשתפכנה עד היום האחרון. ולמה
עשיתני לשמע בכל יום תמיד את
קול בכים הגדול הפולח אבנים ורק
את ידי אסרת לבלתי אושיע. למה נתת
לי הכח להציל ולפדות לעזור ולהושיע
ולמה החפץ נטעת בי להוביש כל
דמעה לרפא לשבורי לב לחבש
לעצבות ורק את ידי אסרת בכבלים.
למה אלהים, למה זה שמרת
לגאל אתי וגאל לא תתנני.

ומן הַדְּמָמָה יִשָּׁמַע קוֹל
הָעוֹנֶה עַד יָקוּם דּוֹר חָדָשׁ
דּוֹר אֲשֶׁר יָבִין גְּאֻלָּה דּוֹר
אֲשֶׁר יַחְפֹּץ לִהְיוֹת נִגְאָל
וַאֲשֶׁר יָכִין נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת
נִגְאָל אָז תָּקוּם גַּם אַתָּה
לְגוֹרָלְךָ וְנִגְאַלְתָּ אָז תָּקוּם
גַּם אַתָּה לְגוֹרָלְךָ וְנִגְאַלְתָּ

עַל הַר גָּבֹהַ
עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת
צִיּוֹן הָרִימִי בַכֹּחַ
קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת
יְרוּשָׁלָיִם. הָרִימִי
אַל תִּירָאִי אִמְרִי
לְעָרֵי יְהוּדָה:
הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם

הנה

יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד
חַי ה' אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי אִם חַי ה' אֲשֶׁר הֶעֱלָה
וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
צָפוֹנָה וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם
לֹא שֶׁתֵּעָקֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם מִמְּקוֹמָהּ.
אֶלָּא שֶׁתְּהֵא שִׁעְבּוּד מַלְכֻיוֹת עִקָּר
וִיצִיאַת מִצְרַיִם טָפֵל לוֹ. וְכֵן הוּא
אוֹמֵר אַל תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת זוּ שִׁעְבּוּד
מַלְכֻיּוֹת וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל תִּתְבֹּנָנוּ זוּ
יְצִיאַת מִצְרַיִם הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה
תִצְמָח. תָּנָא רַב יוֹסֵף זוּ מִלְחֶמֶת גּוֹג
וּמָגוֹג מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה לְאָדָם
שֶׁהָיָה מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בּוֹ זְאֵב וְנִצַּל
מִמֶּנּוּ וְהָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה זְאֵב
פָּגַע בּוֹ אֲרִי וְנִצַּל מִמֶּנּוּ וְהָיָה מְסַפֵּר
וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה אֲרִי פָּגַע בּוֹ נָחָשׁ וְנִצַּל
שָׁכַח מַעֲשֵׂה שְׁנֵיהֶם וְהָיָה מְסַפֵּר
וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה נָחָשׁ אַף כָּךְ יִשְׂרָאֵל
צָרוֹת אַחֲרוֹנוֹת מְשַׁכְּחוֹת אֶת הָרִאשׁוֹנוֹת

שנה שמלך המשיח נגלה בה, כל מלכי
אמות העולם מתגרים זה בזה וכל
אמות העולם מתרעשות ומתבהלות
ונופלות על פניהן ואוחזים אותן צירים
כצירי יולדה. וישראל מתרעשים
ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן
נבוא. אומר להם: בני, אל תתיראו כל
מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם
מפני מה אתם מתיראים. אל תיראו.
הגיע זמן גאלתכם. ולא כגאלה ראשונה
גאלה אחרונה. גאלה ראשונה היה
להם צער ושעבוד מלכיות אחריה
אבל גאלה אחרונה אין צער ושעבוד
מלכיות אחריה.

בשעה שהקדוש ברוך הוא גואל את ישראל
קדם שלשה ימים שיבוא משיח בא
אליהו ועומד על הרי ישראל ובוכה
ומספיד עליהם ואומר: הרי ארץ ישראל
עד מתי אתם עומדים בחרב ציה
ושממה. וקולו נשמע מסוף העולם
ועד סופו ואחרי כך אומר להם:
בא שלום לעולם.

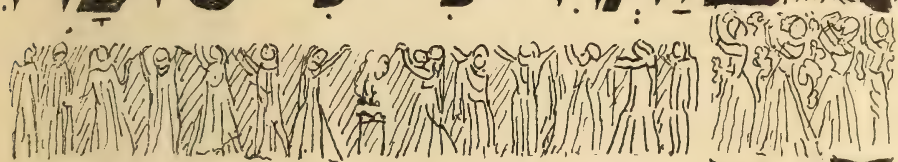

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי
אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי, בִּמְהֵרָה יָבֹא אֵלֵינוּ
עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

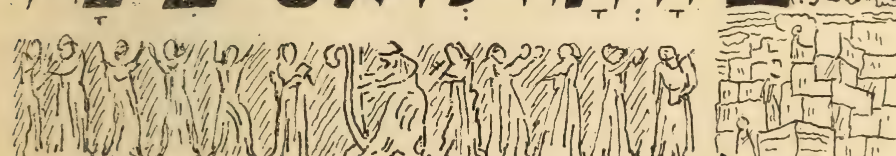
היתה עלי יד יהוה ויוצאני
ברוח יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות.
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות
מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד.
ויאמר אלי: בן־אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר: אדני יהוה אתה ידעת. ויאמר אלי: הנבא
על העצמות האלה ואמרת אליהם: העצמות
היבשות שמעו דבר־יהוה. כה אמר אדני
יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח
וחייתם. ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח
וחייתם כי אני יהוה. ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו. וראיתי והנה
עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם. ויאמר אלי:
הנבא אל הרוח. כה אמר אדני יהוה:
מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים
האלה ויחיו. והנבאתי כאשר צוני
ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד מאד. ויאמר
אלי: בן אדם העצמות האלה כל
בית ישראל המה. הנה אומרים:
יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו
נגזרנו לנו. לכן הנבא ואמרת
אליהם: כה אמר אדני יהוה: הנה
אני פותח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל.
וידעתם כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם
עמי. ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם.

אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה

אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה

מאת יי היתה זאת היא
נפלאת בעינינו

זה היום עשה יי
נגילה ונשמחה בו

וְהָיָה בְּאַחֲרִית

הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְהוָֹה
בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת
וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים
רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יְהוָֹה
אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו
וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
וּדְבַר יְהוָֹה מִירוּשָׁלָם. וְשָׁפַט
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם
לְמַזְמֵרוֹת, לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי
חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

נֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר וְדֹרֵךְ
עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל
הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה. וְשַׁבְתִּי
אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת יֵינָם
וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיהֶם
וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם וְלֹא
יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם.

חד גדיא

דִּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי
וְאָתָא שׁוּנְרָא וְאָכַל לְגַדְיָא
וְאָתָא כַלְבָּא וְאָכַל לְשׁוּנְרָא
וְאָתָא חוּטְרָא וְהִכָּה לְכַלְבָּא
וְאָתָא נוּרָא וְשָׂרַף לְחוּטְרָא
וְאָתָא מַיָּא וְכָבָה לְנוּרָא
וְאָתָא תוֹרָא וְשָׁתָה לְמַיָּא
וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט וְשָׁחַט לְתוֹרָא
וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט
וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת

גדיא
שונרא
כלבא
חוטרא
נורא
מיא
תורא
שוחט
מלאך
המות
קדוש
ברוך הוא